

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Podsekretarz Stanu
Główny Konserwator Przyrody
Mikołaj Dorożała

DOP-WŚ.0500.42.2026.KB
4392516.18045795.14603974
Warszawa, 15-06-2026

Dotyczy: interpelacja Posłanki Małgorzaty Pępek, K10INT17308
Temat: monitorowanie występowania populacji wilków w powiatach żywieckim, bielskim, cieszyńskim i pszczyńskim.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr K10INT17308 Posłanki Małgorzaty Pępek w sprawie monitorowania występowania populacji wilków w powiatach żywieckim, bielskim, cieszyńskim i pszczyńskim przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska w odniesieniu do poszczególnych pytań.

- 1. Czy Ministerstwo Klimatu i Środowiska wspólnie z nadleśnictwami prowadzi monitoring dotyczący występowania wilków na terenach powiatów żywieckiego, bielskiego, cieszyńskiego oraz pszczyńskiego?**

Monitoring wybranych gatunków zwierząt realizowany jest na terytorium kraju w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska¹ monitoring ten wykonuje organ Inspekcji Ochrony Środowiska (Główny Inspektor Ochrony Środowiska) i jest on prowadzony w określonych cyklach w celu dostarczenia wiedzy o zasobach naturalnych kraju oraz ich stanie, w tym w celu wyczerpania obowiązków sprawozdawczych wobec Komisji Europejskiej.

Informacje o monitoringu wilka opracowane przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska dostępne są pod adresem <https://siedliska.gios.gov.pl/przedmioty-monitoringu-menu/monitoring-zwierzat/ssaki?view=article&id=370>. Dane raportowane służbom Komisji Europejskiej są natomiast dostępne w portalu sprawozdawczym: <https://nature-art17.eionet.europa.eu/article17/species/report/?period=5&group=Mammals&country=PL>.

- 2. Czy możliwe jest określenie aktualnej populacji wilków na terenach wyżej wymienionych powiatów, a jeśli tak, to jak kształtują się te dane?**

Organy ochrony środowiska nie dysponują tak szczegółowymi danymi. Pewną wskazówką w zakresie liczebności populacji mogą być szacunki sporządzane na potrzeby statystyki publicznej – dla całego województwa małopolskiego na koniec 2024 r. szacunek wynosił 165 osobników. Zgodnie z opracowaniem „Monitoring gatunków zwierząt z uwzględnieniem specjalnych obszarów ochrony siedlisk Natura 2000, lata 2023-2025”² powiaty wskazane przez Panią Posłankę zaliczają się w większości do obszaru sporadycznego występowania osobników

¹ Dz. U. z 2024 r. poz. 425, z późn. zm.

²https://siedliska.gios.gov.pl/images/pliki_pdf/wyniki/2023-2025/dla_zwierzat/Badanie_rozmieszczenia_wilka_i_rysia_etap_VII.pdf

wilka, a stałe występowanie notuje się w południowej części Beskidu Śląskiego i w Beskidzie Żywieckim.

3. Czy w przypadku dalszego wzrostu populacji wilków lub zwiększenia liczby sytuacji związanych z obecnością tych zwierząt w pobliżu zabudowań mieszkalnych planowane jest podjęcie działań mających na celu ograniczenie skali tego zjawiska, a jeśli tak, to jakich?

Zarówno naturalny wzrost liczebności osobników wilka jak i pojawianie się ich w (szeroko rozumianym) pobliżu miejsc zamieszkania nie są wprost przesłankami do podejmowania jakichkolwiek czynności skierowanych na regulację populacji. Przesłankami determinującymi podjęcie działań w przypadku gospodarki człowieka są dopiero sytuacje faktycznego zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego (w przeciwieństwie do obniżenia poczucia bezpieczeństwa) oraz wystąpienie szkód znacznych rozmiarów. Nie istnieje natomiast przesłanka „ilościowa” uzasadniająca podejmowanie określonych czynności wobec osobników wilka.

Należy przy tym zwrócić uwagę na fakt, iż aktualnie obowiązujące przepisy prawa przewidują możliwość podjęcia działań przeciwdziałających zagrożeniu powodowanemu przez konfliktowe osobniki. W przypadku, gdy któryś z osobników wilka stwarza zagrożenie dla ludzi możliwe jest uzyskanie zezwoleń na odstępstwa od zakazu umyślnego płoszenia lub niepokojenia, umyślnego przemieszczania z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca (wydawane przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska (rdoś) lub Ministra Klimatu i Środowiska, gdy wniosek dotyczy obszaru parku narodowego), czy też umyślnego zabijania (wydawane przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (GDOŚ) lub Ministra Klimatu i Środowiska w przypadku, gdy czynność wykonywana jest na terenie parku narodowego).

Dodatkowo, w sytuacjach nagłych, w których obiektywnie nie można przeprowadzić standardowego postępowania administracyjnego w formie pisemnej, istnieje możliwość uzyskania decyzji ustnych. Decyzje takie mają taką samą rangę jak decyzje pisemne. Z decyzji ustnej spisywany jest protokół, który jest dokumentem poświadczającym legalność działania. Z podaniem (wnioskiem derogacyjnym) występuje osoba zainteresowana wykonywaniem czynności lub jednostka samorządu terytorialnego, w ramach zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego, np. gminy, w ramach obowiązków wynikających z art. 7 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym³. Wnioski zawierające informacje wskazane w art. 56 ust. 6 oraz wg. wzoru, o którym mowa w ust. 6b ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody⁴ składa się odpowiednio do właściwego rdoś, GDOŚ albo Ministra Klimatu i Środowiska.

Z wyrazami szacunku

Mikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości: Departament Spraw Parlamentarnych KPRM.

³ (Dz. U. z 2026 r. poz. 662),

⁴ (Dz. U. z 2026 poz. 13, z późn. zm.)